

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4Csp/367/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919203945
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7919203945.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanému: Z. M., E.. X.X.XXXX, I. F. XXX/X, XXX XX D.U.A., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Monika Marjanovič, so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, o zaplatenie 784,05 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 641,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 641,38 Eur od 30.1.2017 do zaplatenia v mesačných splátkach po 50 Eur splatných vždy ku 15. dňu v mesiaci a to pod stratou výhody splátok v prípade omeškania sa čo i len jednou z nich, počnúc dňom od 15.4.2020.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 62,60 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia dlžnej čiastky vo výške 784,05 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 30.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca - Consumer Finance Holding a.s., so žalovaným uzatvorili dňa 3.2.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX / XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 700 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 19,54 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.172,4 Eur. Ku dňu podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 58,62 Eur. Ďalej citoval § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 26.11.2016 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.1.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 24.1.2017 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods.9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na

vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn: 17Co/447/2016. Ku dňu podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 784,05 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v sume 92,3 Eur, si žalobca neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby mal Žalovaný uhradiť sumu 842,67 Eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 58,62 Eur. K žalobe priložil listinné dôkazy a to splnomocnenie pre právneho zástupcu (č.l. 6-7), Notársku zápisnicu o projekte rozdelenia zlúčením (č.l. 11-18), Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č.l. 20), prehľad splátok a úhrad (č.l. 21-22), predžalobnú upomienku s doručenkou (č.l. 23-24), Zmluvu o spotrebiteľskom úvere s prílohami (č.l. 25-39).

2. Súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný riadne a včas odpor, v ktorom uviedol, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding s.r.o. uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 3.2.2016 zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 700 Eur. V zmluve bola ako celková suma pôžičky uvedená suma 1.172,40 Eur, čo mal žalovaný zaplatiť v 60 splátkach po 19,54 Eur. RPMN v zmluve bola uvedená ako 24,99 %, ročná úroková sadzba 25 % a priemerná hodnota RPMN 29,89 %. Termín konečnej splatnosti bol uvedený 20.2.2021. Celkové náklady spotrebiteľa mali byť 472,40 Eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 19,54 Eur. Vzhľadom na to, že porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, listom zo dňa 24.1.2017 nazvanom Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, poskytnutý úver vypovedal. Ďalej citoval § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov - o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1 až 4 OZ, § 53 ods. 1 až 3 OZ, § 39 OZ. Z internetovej stránky NBS, kde sú zverejnené priemerné úrokové sadzby bánk pri spotrebiteľských úveroch vyplýva, že vo februári 2016 pri spotrebiteľskom úvere s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 11,98 % p.a.. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.4.2012, sp.zn.: 5Cdo26/2011, v zmysle ktorého neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

Ďalej uviedol, že dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky. V tomto smere poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.11.2014, sp. zn. 3Co/114/2014, podľa ktorého výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôraznil, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 OZ a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.

V predmetnej zmluve je uvedená úroková sadzba 24,99 % p.a., t.j. o 100 % viac ako priemerná úroková sadzba poskytovaná bankami spotrebiteľom (11,98 % p.a.). Nepochybne teda ide podľa neho o úrok poskytnutý v rozpore s dobrými mravmi, a preto je dohoda o úroku absolútne neplatná s poukazom na § 39 OZ v nadväznosti na § 3 ods. 1 OZ. Pri závere o neplatnosti dohody o úrokoch považuje za potrebné vychádzať z toho, že žalovaný by mal veriteľovi vrátiť len poskytnuté finančné plnenie bez uplatneného úroku, teda vo výške 700 Eur. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi 58,62 Eur. Z toho vyplýva, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 641,38 Eur. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby súd žalobu v časti 142,67 Eur zamietol a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 641,38 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 641,38 Eur od 30.1.2017 do zaplatenia. K odporu priložil splnomocnenie pre právneho zástupcu (č.l. 68).

3. Na odpor žalovaného reagoval žalobca replikou, kde uviedol, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol podľa neho riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Pokiaľ z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že tento uznáva časť uplatneného nároku vo výške 641,38 Eur, žalobca navrhol súdu, aby rozhodol o nespornej časti nároku čiastočným rozsudkom v zmysle ustanovenia § 213 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vo zvyšnej časti nariadil vo veci pojednávanie.

4. K replike žalobcu sa vyjadril žalovaný duplikou, kde uviedol, že zotrváva na jeho právnej argumentácii uvedenej v odpore a zároveň žiada súd o povolenie splátok dlžnej sumy 641,38 Eur s prísl. v mesačných splátkach vo výške 50 Eur, a to z dôvodu, že voči žalovanému sú na tunajšom súde vedené súdne konania 9Csp/158/2017, 2Csp/96/2018, 12Csp/27/2019, 17Csp/28/2019, 12Csp/45/2019, 4Csp/45/2019, 9Csp/109/2019 a žalovaný nie je schopný uhradiť žalobcovi dlžnú sumu jednorázovo.

5. Strany na výzvu súdu uviedli, že súhlasia s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a žalobca uviedol, že súhlasí so splátkami vo výške 50 Eur mesačne.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

7. Je nesporné, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu.

8. Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding s.r.o. uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 3.2.2016 zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 700 Eur. V zmluve bola ako celková suma pôžičky uvedená suma 1.172,40 Eur, čo mal žalovaný zaplatiť v 60 splátkach po 19,54 Eur. RPMN v zmluve bola uvedená ako 24,99 %, ročná úroková sadzba 25 % a priemerná hodnota RPMN 29,89 %. Termín konečnej splatnosti bol uvedený 20.2.2021. Celkové náklady spotrebiteľa mali byť 472,40 Eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 19,54 Eur.

9. Podľa štatistík Národnej banky Slovenska priemerná úroková sadzba pre spotrebiteľské úvery vo februári 2016 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 11,98 %.

10. Z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom je evidentné, že žalovaný ku dňu podania žaloby na súd zaplatil žalobcovi sumu vo výške 58,62 Eur.

11. Žalovaný bol predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016 vyzvaný, aby zaplatil nedoplatok na splátkach v celkovej výške 117,24 Eur. Zároveň bol upozornený, že ak do 5.1.2017 nedôjde k úhrade splátky za mesiac 9/2016 bude žalobca oprávnený úver zosplatiť.

12. Listom zo dňa 24.1.2017 oznámil žalobca žalovanému, že poskytnutý úver zosplatiť, pričom dlžná čiastka predstavuje sumu 784,45 Eur.

13. Na tunajšom súde sa proti žalovanému vedú spory pod sp.zn.: 9Csp/158/2017, 2Csp/96/2018, 12Csp/27/2019, 17Csp/28/2019, 12Csp/45/2019, 4Csp/45/2019, 9Csp/109/2019.

14. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je v časti 641,38 Eur dôvodná. V prevyšujúcej časti je podaná žaloba nedôvodná.

15. Podľa prvej vety § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

17. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v úverových zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Cieľom ustanovení ZoSÚ a OZ je chrániť spotrebiteľa ako slabšiu stranu pred nekalými praktikami veľkých silných subjektov vykonávajúcich podnikateľskú činnosť formou poskytovania úverov a to tým spôsobom, že ustanovuje povinnosť poskytovateľovi spotrebiteľského úveru uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere všetky potrebné základne informácie o poskytovanom úvere a vyhnúť sa tým možnosti zavádzania, či klamania spotrebiteľa prípadne opomenutia podania informácií, ktoré by mali pre spotrebiteľa rozhodujúci význam z hľadiska rozhodovania sa, či ponuku vziať úver využije.

23. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov, súd konštatuje, že predmetná zmluvná podmienka je neplatná, lebo sa prieči dobrým mravom. Rozpor danej zmluvnej podmienky s dobrými mravmi súd vidí v dojednanej úrokovej sadzbe vo výške 24,99 %, ktorá o 100% prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu poskytovanú bankami spotrebiteľom, nakoľko v čase uzatvárania predmetnej zmluvy bola podľa štatistik NBS pre rok 2016 priemerná úroková sadzba pre spotrebiteľské úroky poskytovaných na dobu od 1 do 5 rokov vo výške 11,98 %. Daná zmluvná podmienka jednoznačne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, lebo ukladá žalovanému spotrebiteľovi platiť podstatne vyššie úroky ako sa obvykle poskytovali a mali poskytovať v danom období. Z dôvodu neplatnosti dohody o úrokoch, je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi len poskytnutú výšku úveru bez úroku vo výške 700 Eur, od ktorého je potrebné odrátať už žalovaným zaplatenú časť vo výške 58,62 Eur. Žalovaný je teda povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 641,38 Eur.

24. Žalovaný žiadal o zaplatenie dlžnej sumy formou splátok po 50 Eur mesačne z dôvodu, že proti nemu sú na tunajšom súde vedené viaceré spory, pričom žalobca so zaplatením dlžnej sumy formou splátok vo výške 50 Eur mesačne súhlasil, a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť dlžnú čiastku 641,38 Eur v splátkach tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

25. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného dlhu dostal do omeškania, súd ho zaviazal zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 641,38 Eur od 30.1.2017 (6. deň nasledujúci po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti) do zaplatenia.

29. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona, a teda priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 62,60 %, lebo žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 641,38 Eur zo žalovanej sumy 784,05 Eur, čo predstavuje 81,803 % ? 81,80 %, od ktorého bol odpočítaný úspech žalovaného 19,20 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.